

การจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม-อารมณ์ ของเด็กออทิสติกในระดับปฐมวัย

The Carl Orff Musical Experience Provision to Develop Social-Emotional Skills of Preschool Children with Autism

ธวัชชัย ศรีเทพ* ชลาธิป สมานิติ** และปัทมาวดี เล่ห์มงคล**

Tawatthai Sritep Chalathip Samahito and Pattamavadi Lehmongkol

* สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลที่ได้รับจากการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ ที่มีต่อทักษะทางสังคม-อารมณ์ของเด็กออทิสติกในระดับปฐมวัย กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กออทิสติกอายุระหว่าง 4-5 ปี จำนวน 3 คนที่ศึกษาอยู่โรงเรียนอนุบาลเด่นหล้า เพชรเกษม ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ จำนวน 24 แผน แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะทางสังคม-อารมณ์ของเด็กออทิสติกในระดับปฐมวัยและแบบบันทึกพฤติกรรมทักษะทางสังคม-อารมณ์ของเด็กออทิสติกผลการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม-อารมณ์ของเด็กออทิสติกในระดับปฐมวัยนั้น คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ สูงขึ้นกว่าก่อนจัดประสบการณ์ดนตรีในทุกๆด้าน

คำสำคัญ: การจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ ทักษะทางสังคม-อารมณ์ ปฐมวัย เด็กออทิสติก

Abstract

The purpose of this research was to study the effect of the Carl Orff musical experience on social skills in children with autism of preschool children with autism. The target group of this research was 3 preschool children with autism ages 4-5 years at Denla Kindergarten (Petchakasem) in second semester of 2015. The research included 24 musical experience plans, social-emotional skills and observation form of preschool children with autism. The result of this research showed that the preschool children with autism who participated in musical experience

had the mean pretest score was higher than the posttest in all mean scores.

Keywords: The Carl Orff Musical Experience Provision, Children with Autism, Social- Emotional Skills, Preschool Children

ความสำคัญของปัญหา

โลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่ทันสมัย ส่งผลให้การดำเนินชีวิตของคนเราเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมและอยู่ห่างไกลจากธรรมชาติมากขึ้น ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลต่อสังคม ความเป็นอยู่ สภาพเศรษฐกิจที่กระทบต่อตนเอง ครอบครัวและสภาพสังคมโดยภาพรวม สำหรับบุคคลที่กำลังจะมีบุตรก็ได้รับผลจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีเช่นเดียวกัน ทั้งในเรื่องอาหาร การดูแลรักษาสุขภาพของตนเอง ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพเด็กที่กำลังจะเกิดมา ข้อมูลการสำรวจเด็กไทยโดย สำนักงานส่งเสริมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาเยาวชน (Office of Learning Supportive and Youth Development, 2012) พบว่ามีเด็กร้อยละ 13 ป่วยเป็นโรคในกลุ่มออทิสติก-แอลดี-สมาธิสั้น-เรียนรู้อ่อน จากประชากรเด็กทั้งหมดและมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ Ariyawinyoo (2013) ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในเด็ก 500 คน จะพบเด็กออทิสติก 1 คน แม้ในปัจจุบันการศึกษาได้ให้ความเท่าเทียมกับผู้ที่มีความบกพร่องทั้ง 9 ประเภท ซึ่งประกอบด้วย เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย เด็กที่มีความบกพร่องทางภาษาและการพูด เด็กที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เด็กที่มีความบกพร่องซ้อน และเด็กออทิสติกในด้านต่าง ๆ มากขึ้น แต่การเข้าถึงการศึกษาของเด็กกลุ่มนี้ยังอยู่ในวงจำกัด ประกอบกับค่าใช้จ่ายใน

การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้กับเด็กกลุ่มนี้ที่ค่อนข้างสูง ทำให้การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องนั้น ยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร หลายครอบครัวเลือกที่จะลดความสำคัญของการศึกษาในเด็กที่มีความบกพร่องโดยเลือกให้เด็กกลุ่มนี้อยู่ที่บ้าน เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวของเด็กเอง โดยทั่วไปการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องนั้นจะล่าช้ากว่าเด็กปกติแต่สามารถพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ได้ หากแต่ว่าเด็กเหล่านี้จะได้รับการศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาทักษะทางด้านอารมณ์และสังคมก่อนเพื่อเป็นการฝึกฝนตัวเองเพิ่มทักษะให้สามารถช่วยเหลือตนเอง การจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่อง จะต้องจัดแผนการศึกษาสำหรับรายบุคคล (Individualized Education Program, IEP) Anonymous: n.d. (2008) กล่าวว่าการจัดการศึกษาให้ผู้ที่มีความบกพร่องนั้นจะต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องตามอาการหรือลักษณะที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล แม้บุคคลจะอยู่ในกลุ่มผู้ที่มีความบกพร่องประเภทเดียวกันก็ต้องจัดแผนการศึกษาที่แตกต่างกัน เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ที่ผู้ที่มีความบกพร่องนั้นควรได้รับการฝึกฝนและพัฒนาทักษะ

เด็กออทิสติกเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษอีกกลุ่มหนึ่ง ควรได้รับการดูแลเป็นพิเศษ จำเป็นที่จะต้องได้รับการส่งเสริมทักษะสังคม-อารมณ์ เนื่องจากกลุ่มของเด็กออทิสติกโดยธรรมชาติจะไม่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ไม่สบตา คนอยู่คนเดียว เล่นคนเดียว เอาแต่ใจตัวเอง การช่วยส่งเสริมในด้านทักษะสังคมจะให้เด็กออทิสติกสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ และมีความเข้าใจผู้อื่นเพิ่มมากขึ้น การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะสังคมให้แก่เด็กปฐมวัยที่เป็นออทิสติกมีหลากหลายวิธี เช่น อาชบาบำบัด วารีบำบัด เกม ดนตรีเป็นการเรียนรู้ในรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กออทิสติกได้พัฒนาทักษะสังคม-อารมณ์ด้วยวิธีการจัดประสบการณ์ในแบบที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เด็ก ๆ ได้พัฒนาทักษะการสื่อสาร ได้เรียนรู้และปรับตัวกับเพื่อนและผู้อื่น นอกจากนี้ดนตรียังช่วยให้เด็กมีการตื่นตัวจากท่วงทำนองของเสียงเพลง จังหวะที่สนุกสนาน รวมถึงท่าทางประกอบเพลง จึงกล่าวได้ว่าการจัดกิจกรรมดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของการช่วยส่งเสริมพัฒนาการและทักษะการเรียนรู้ให้เด็กมีสมาธิ มีความกล้าแสดงออก เสริมสร้างพัฒนาการของเด็กในทุกด้านไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย สังคม อารมณ์จิตใจ และสติปัญญา

การจัดประสบการณ์ดนตรีแนวคาร์ล ออร์ฟ เป็นแนวการสอนดนตรีแนวหนึ่งซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากประเทศเยอรมัน ดนตรีแนวคาร์ล ออร์ฟ เป็นการเรียนดนตรีแบบ

บูรณาการความรู้ทางด้านดนตรีกับการทำกิจกรรม เน้นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน เรียนรู้ในเรื่องเสียง จังหวะที่เกิดขึ้น โดยใช้ร่างกายเป็นสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนจะได้ร้องเพลงและมีการเคลื่อนไหวร่างกายไปพร้อมกับบทเพลงในจังหวะช้าและเร็ว ผู้เรียนจะมีอิสระทางความคิดในการสร้างสรรค์ท่าทาง รวมถึงการสร้างสรรค์บทเพลงโดยผู้เรียนเอง Narkwongse (1999) กล่าวว่าอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟว่าสามารถใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่รอบตัว นำมาสร้างสรรค์เป็นเครื่องดนตรีได้ เช่น กระดาษ A4 สามารถนำมาฉีก หรือ ขยำ ให้เกิดเสียงได้ เมื่อเกิดเครื่องจากกระดาษ ผู้เรียนสามารถนำเสียงที่ได้มาสร้างเป็นรูปแบบจังหวะตามที่ตนเองสนใจ พร้อมทั้งผู้เรียนเองสามารถร่วมกันถ่ายทอดรูปแบบเสียงและรูปแบบจังหวะที่ตนเองคิดผู้อื่น

เด็กจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อเด็กได้ลงมือทำกิจกรรม จากคำกล่าวของ Benjamin Franklin ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง กับการสอนดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ และให้หลักการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ โดยนำเอาหลักการสอนดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟไปใช้ แล้วสังเกตและให้ความเห็นถึงลักษณะวิธีการสอนของคาร์ล ออร์ฟ ว่า “Tell me, I forget, show me, I remember, involve me, I understand.” (Franklin, 2004) ซึ่งแปลว่า “บอกฉัน ฉันลืม ทำให้ฉันดู ฉันจำได้ ให้ฉันได้ทำ ฉันเข้าใจ” กล่าวได้ว่า คำกล่าวนี้เป็นการยืนยันว่าความรู้ความเข้าใจเกิดขึ้นผ่านการลงมือทำ ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า การจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ ไม่ได้จัดเพื่อให้เกิดคนใดคนหนึ่งเรียนรู้ด้วยตนเองตามลำพัง แต่การเรียนดนตรีโดยการให้หลักการของคาร์ล ออร์ฟนั้นเน้นให้เด็กได้พัฒนาทักษะกระบวนการทำงานกลุ่มเด็กทุกคนได้แบ่งปันความรู้สึกร่วมกัน ความคิดภายในกลุ่ม หลังจากนั้นนำความคิดทั้งหมดมาประมวลผล สร้างเป็นชิ้นงานพร้อมนำเสนอผลงาน ซึ่งผลงานที่ออกมานั้นจะผ่านขั้นตอนการคิด และการรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นภายในกลุ่ม ข้อดีที่เกิดกับเด็กในระยะยาวคือ เด็กสามารถคิดสร้างสรรค์จินตนาการ มีความกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในตนเอง รวมทั้งเรียนรู้เรื่องการแก้ปัญหาจากการทำงานกลุ่ม และสามารถนำกระบวนการดังกล่าวที่ได้มาปรับใช้ในการดำรงชีวิตในอนาคตได้ การเลือกแนวการสอนประสบการณ์ดนตรีแนวคาร์ล ออร์ฟมาใช้ในเสริมสร้างทักษะสังคมในเด็กออทิสติกจึงเป็นอีกหนึ่งตัวเลือกที่สามารถช่วยให้เด็กออทิสติกได้รับการพัฒนาทักษะสังคมให้ดีขึ้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูสอนดนตรีให้กับเด็กปฐมวัยในสถานศึกษาระดับอนุบาลหลายแห่ง พบว่าพฤติกรรมของเด็กออทิสติกในระดับ

ปฐมวัยนั้น มีปัญหาที่เด่นชัดในด้านทักษะทางสังคม – อารมณ์ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ เพื่อพัฒนาทักษะสังคม อารมณ์ ประกอบด้วย ทักษะทางสังคม-อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเองและผู้อื่นให้แก่เด็กออทิสติกในระดับปฐมวัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม-อารมณ์ของเด็กออทิสติกในระดับปฐมวัย

ขอบเขตของการวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เด็กชายหญิงที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปี จำนวน 3 คนที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นเด็กออทิสติก และเป็นเด็กที่ผู้ปกครองยินยอมให้เข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรจัดกระทำ ได้แก่ การจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะสังคม ประกอบด้วย ทักษะที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ได้แก่ การตระหนักรู้ในอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง การควบคุมและจัดการกับอารมณ์ของตนเองได้ มีความมั่นใจในตนเอง การกล้าแสดงออก และทักษะที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น ได้แก่ การมีปฏิสัมพันธ์กับครู การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในวัยเดียวกัน

3. ระยะเวลาในการทดลองตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2559 – เดือนเมษายน 2559 ระยะเวลา 3 เดือน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เด็กออทิสติกในระดับปฐมวัยได้รับการพัฒนาทักษะสังคม-อารมณ์

2. ครูปฐมวัย หรือ ครูที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กออทิสติก ได้แนวทางส่งเสริมทักษะสังคม-อารมณ์ของเด็กออทิสติกเพิ่มขึ้น จากการใช้ดนตรีแนวการสอนแบบคาร์ล ออร์ฟ ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

3. โรงเรียนอนุบาลหรือสถานศึกษาที่รับเด็กออทิสติกในระดับปฐมวัยได้แนวทางในการนำการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟไปใช้ในหลักสูตรของโรงเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กออทิสติกที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปี จำนวน 3 คน ที่ศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุบาลเด่นหล้า เพชรเกษม โดยผู้ปกครองอนุญาตให้เข้าร่วมงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยเครื่องมือ 3 ชนิด คือ

1. แผนการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขั้นตอนการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ โดยมีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา จำนวน 24 แผน โดยอ้างอิงขั้นตอนการสอนดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ (Shehan, 2551) ประกอบด้วย

1.1 ชั้นเลียนแบบ (Imitation) หมายถึง การดูแบบอย่างจากครูผู้สอนและแสดงท่าทางประกอบเพลงหรือประกอบจังหวะตามครูผู้สอนจนเกิดความชำนาญ

1.2 ชั้นสำรวจสิ่งรอบตัว (Exploration) หมายถึง การที่ครูให้เด็กสังเกต สำรวจอุปกรณ์ที่ใช้ทำกิจกรรมรวมถึงค้นหาที่มาของเสียงจากอุปกรณ์ดนตรีและทดลองทำให้เกิดเสียงดนตรี

1.3 ชั้นสร้างสรรค์ (Improvisation) หมายถึง การที่เด็กนำเอาเสียงเพลง หรือจังหวะดนตรีที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการจัดประสบการณ์ในแต่ละครั้ง

1.4 ชั้นการแต่ง (Composition) หมายถึง การที่เด็กแต่งบทเพลงหรือสร้างสรรค์จังหวะ หรือออกแบบท่าทาง แล้วแสดงให้เพื่อนในชั้นเรียนและครูได้เห็นและมีส่วนร่วมในสิ่งที่เด็กสร้างสรรค์

ผู้วิจัยนำแผนการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องให้เหมาะสมกับความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ และนำแผนการจัดประสบการณ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องให้เหมาะสมกับความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ ความเหมาะสมของกิจกรรม โดยใช้ค่าดัชนี IOC โดยค่า IOC เท่ากับ 0.67

2. แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะทางสังคม-อารมณ์ของเด็กออทิสติกในระดับปฐมวัย

แบบสังเกตพฤติกรรมทักษะทางสังคม-อารมณ์ของเด็กออทิสติกในระดับปฐมวัย ผู้วิจัยได้สร้างแบบสังเกตขึ้นเพื่อใช้สังเกตพฤติกรรมใน 2 ช่วง คือ ก่อนการเรียนรู้ และหลังการเรียนรู้ มีลักษณะการประเมินแบบรายการ (Checklist) โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวการพัฒนาทักษะทางสังคม-อารมณ์ของเด็กปฐมวัยของ รัฐโอไฮโอ ประเทศสหรัฐอเมริกา (Office of Learning Supportive and Youth Development, 2012) และกำหนดหัวข้อการประเมินทักษะสังคม 2 ด้าน คือ ทักษะทางสังคม-อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง กับทักษะทางสังคม-อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นผู้วิจัยนำแบบสังเกตพฤติกรรมที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และนำแผนการจัดประสบการณ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องให้เหมาะสมกับความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ ความเหมาะสมของกิจกรรม โดยใช้ค่าดัชนี IOC โดยค่า IOC เท่ากับ 0.67

3. แบบบันทึกพฤติกรรมทักษะสังคม-อารมณ์ของเด็กออทิสติก

ผู้วิจัยสร้างแบบบันทึกพฤติกรรม เพื่อจดบันทึกรายละเอียดของกลุ่มเป้าหมาย โดยจะทำการจดบันทึกพฤติกรรมทางสังคม-อารมณ์ในลักษณะการเขียนความเรียง

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยทักษะทางสังคม- อารมณ์ของเด็กออทิสติกในระดับปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ

ทักษะสังคม-อารมณ์	คะแนนเต็ม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
		μ	σ	μ	σ
ทักษะสังคม-อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง	16	1.33	0.58	9.67	1.53
ทักษะสังคม-อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น	18	1.33	0.58	10.33	0.58

จากตารางที่ 1 พบว่า ก่อนการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ เพื่อพัฒนาทักษะสังคม-อารมณ์ของเด็กออทิสติกในระดับปฐมวัยนั้น มีระดับคะแนนเฉลี่ยทักษะสังคม-อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ก่อนการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ เท่ากับ 1.33 หลังจากจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล

ใช้การสังเกตพฤติกรรมในขณะที่เด็กทำกิจกรรมทุกครั้ง ใช้เวลาในการสังเกต 30 นาทีต่อการบันทึกหนึ่งครั้งแล้วจดบันทึกหลังสอน โดยมีหัวข้อบันทึก ดังนี้

1. ทักษะทางสังคม-อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง
2. ทักษะทางสังคม-อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ ให้เด็กออทิสติกในระดับปฐมวัย สัปดาห์ละ 2 วัน ในวันอังคาร และวันศุกร์ วันละ 30 นาที ช่วงเวลา 9.00 น. – 9.30 น.

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษา

เด็กออทิสติกในระดับปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟมีคะแนนเฉลี่ยทักษะทางสังคม-อารมณ์ที่สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ ดังตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ออร์ฟ มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มเท่ากับ 9.67 ระดับคะแนนเฉลี่ยทักษะสังคม-อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นก่อนการจัดประสบการณ์ดนตรี เท่ากับ 1.33 ต่อมาหลังจากจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มเท่ากับ 10.33 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนทักษะทางสังคม-อารมณ์ของเด็กออทิสติกในระดับปฐมวัยก่อนและหลังการได้รับการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟเป็นรายบุคคล

เด็ก	ทักษะทางสังคม-อารมณ์	คะแนน เต็ม	ก่อนการ ทดลอง	หลังการ ทดลอง	ผลต่าง
คนที่ 1	ทักษะทางสังคม-อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง				
	การตระหนักรู้ในอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง	4	0	2	2+
	การควบคุมและจัดการกับอารมณ์ของตนเองได้	6	2	4	2+
	มีความมั่นใจในตนเอง	2	0	1	1+
	การกล้าแสดงออก	4	0	2	2+
	ทักษะทางสังคม-อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น				
	การมีปฏิสัมพันธ์กับครู	8	0	5	5+
	มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในวัยเดียวกัน	10	2	6	4+
	รวมคะแนนทั้งหมด	34	4	21	17+
	คนที่ 2	ทักษะทางสังคม-อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง			
การตระหนักรู้ในอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง		4	0	2	2+
การควบคุมและจัดการกับอารมณ์ของตนเองได้		6	1	3	2+
มีความมั่นใจในตนเอง		2	0	1	1+
การกล้าแสดงออก		4	0	2	2+
ทักษะทางสังคม-อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น					
การมีปฏิสัมพันธ์กับครู		8	0	5	5+
มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในวัยเดียวกัน		10	1	5	4+
รวมคะแนนทั้งหมด		34	2	18	+16
คนที่ 3		ทักษะทางสังคม-อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง			
	การตระหนักรู้ในอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง	4	0	3	2+
	การควบคุมและจัดการกับอารมณ์ของตนเองได้	6	1	4	2+
	มีความมั่นใจในตนเอง	2	0	1	1+
	การกล้าแสดงออก	4	0	3	2+
	ทักษะทางสังคม-อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น				
	การมีปฏิสัมพันธ์กับครู	8	0	5	5+
	มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในวัยเดียวกัน	10	1	5	4+
	รวมคะแนนทั้งหมด	34	2	21	+19

จากตารางที่ 2 พบว่า เด็กทุกคนมีทักษะทางสังคม-อารมณ์ที่สูงขึ้น ก่อนการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ พบว่าเด็กทุกคนมีคะแนนรวม อยู่ในระบับน้อยมาก มีจำนวนเด็ก 1 คนได้ 4 คะแนน และมีเด็กจำนวน 2 คนได้ 2 คะแนนเท่ากัน แต่ในภายหลังพบว่าเด็กออทิสติกที่ได้รับการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ มีคะแนนทักษะทางสังคม-อารมณ์โดยรวมที่สูงขึ้นทั้ง 3 คน โดยมีเด็กจำนวน 2 คน ได้ 21 คะแนน และเด็กจำนวน 1 คนได้ 18 คะแนน

เมื่อพิจารณาทักษะทางสังคม-อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ก่อนได้รับการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ พบว่าเด็กทุกคนมีคะแนนรวมอยู่ในระบับน้อยมากทั้ง 3 คน ภายหลังเมื่อเด็กได้รับการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ เด็กทั้ง 3 คน มีคะแนนสูงขึ้น และพิจารณาทักษะทางสังคม-อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น ก่อนได้รับการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ พบว่าเด็กทุกคนมีคะแนนรวมกันอยู่ในระบับน้อยมาก แต่ภายหลังเมื่อเด็กได้รับการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ เด็กทั้ง 3 คนมีคะแนนสูงขึ้น

ข้อวิจารณ์

จากการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ เพื่อพัฒนาทักษะสังคมของเด็กออทิสติกในระดับปฐมวัย ผู้วิจัยได้ข้อวิจารณ์ดังต่อไปนี้จากการทดลองพบว่าการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ เพื่อพัฒนาทักษะสังคมของเด็กออทิสติกในระดับปฐมวัย มีระดับคะแนนในการประเมินที่สูงกว่าก่อนการเก็บข้อมูลในทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Inthasin (2007) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาทักษะสังคมของเด็กออทิสติกในระดับปฐมวัยจากการจัดกิจกรรม การเคลื่อนไหวประกอบการเล่นเกม Kwankijbaworn (2014) ที่ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การศึกษาทักษะสังคมในเด็กออทิสติกโดยอาซาบับัด ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว ได้ผลที่ตรงกัน เด็กออทิสติกในระดับปฐมวัยมีทักษะทางสังคม-อารมณ์ที่ดีขึ้น ภายหลังเมื่อได้รับการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ เพราะการจัดประสบการณ์ ต่าง ๆ นั้นมีส่วนช่วยให้ เด็กได้ใช้ชีวิต ร่วมกันทำงานร่วมกันมีการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างตัวบุคคล กิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารให้เด็กได้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ เน้นให้เด็กได้มีการแสดงความคิดเห็น มีการสร้างสรรค์ทางความคิด ทำให้เด็กเกิดแรงจูงใจ ที่จะทำให้ตัวเด็กนั้นมีความอยากรู้อยากเรียนอยากทดลอง ออกแบบสร้างสรรค์สิ่งต่างๆด้วยตัวเอง ซึ่งแนวการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ นั้นให้อิสระกับเด็ก ทำให้กิจกรรมดังกล่าวสามารถช่วยพัฒนาเรื่องความคิดสร้างสรรค์ของเด็กได้อย่างเต็มที่ ผ่านขั้นตอนการสอนตามแนวคิดในการจัดประสบการณ์ ทั้ง 4 ขั้นตอน คือ ขั้นเลียนแบบ (Imitation) ขั้นสำรวจสิ่งรอบตัว (Exploration) ขั้นสร้างสรรค์ (Improvisation) ขั้นการแต่ง (Composition) ในทุกครั้งของการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ นั้นมีส่วนช่วยให้การทำงานระหว่างบุคคลของเด็กดีขึ้น ด้วยการทำกิจกรรมในแต่ละครั้งเด็กจะต้องมีการพูดคุย สื่อสารความต้องการและร่วมกันเสนอความคิดเห็นเพื่อออกแบบชิ้นงานไว้ว่าจะเป็นการออกเสียงเพลง การออกแบบท่าทางการเคลื่อนไหวโดยทั้งกลุ่มจะต้องช่วยกันออกความคิดเห็นเป็นกำหนดเป้าหมายให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับความต้องการของกลุ่มที่มีการวางแผนไว้ ในระหว่างการประสบการณ์จะเห็นได้ว่าเด็กมีการพึ่งพากันมากขึ้น เพื่อนที่มีความพร้อมกว่าจะช่วยเหลือคนที่ด้อยกว่า แสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจที่มีให้กันแก่เพื่อนผู้ร่วมกิจกรรม ตรงกับทฤษฎีของ Vygotsky Kohtrakul (2013) ว่าด้วยการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กเกิดจากการช่วยเหลือโดยผู้ที่ชำนาญ ดังนั้นในการจัด

ประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ ปรากฏให้เห็นว่า 3 คนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันที่ดีขึ้น ซึ่งมีความแตกต่างจากช่วงต้นของการเริ่มจัดประสบการณ์ดนตรีที่เด็กแต่ละคนไม่สามารถทำงานร่วมกันได้ แต่ละคนจะอยู่ในโลกของตนเองไม่ให้ความร่วมมือหรือเข้าร่วมกับการทำงานเป็นกลุ่ม เมื่อเวลาผ่านไปเริ่มเห็นการพัฒนาของการทำงานกลุ่มของเด็ก เช่น เพลงรถไฟไปเชียงใหม่ ครูให้เด็กช่วยกันต่อแถวเป็นขบวนรถไฟให้เดินตามจังหวะเพลง ในการต่อขบวนครั้งแรกเด็กทั้ง 3 คนไม่สามารถร่วมมือกันต่อเป็นขบวนรถไฟได้ ด้วยอาการของเด็กคนที่ 1 นั้นยังมีอาการเหม่อลอย นั่งนิ่งเฉย ไม่สนใจคำสั่ง เด็กคนที่ 2 มีอาการเหม่อลอยนิ่งเฉย นั่งดูเพื่อน และนั่งเล่นคนเดียว และเด็กคนที่ 3 ไม่สนใจฟังคำสั่ง วิ่งตลอด แม้ครูจะสั่งให้หยุดก็ตาม ในครั้งแรกจึงยังไม่สามารถทำกิจกรรมร่วมกันได้ ครูต้องเข้าไปช่วยเหลือโดยการช่วยจัดเป็นขบวนรถไฟให้ เมื่อครูปล่อยให้เด็กเดินตามจังหวะเพลงเองเด็กจะปล่อยมือออกจากขบวนรถไฟที่ครูต่อไว้ให้ และวิ่งหรือเดินตามใจตนเอง เมื่อการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ เข้าสัปดาห์ที่ 4 เด็กทั้ง 3 คนเริ่มมีการร่วมมือกันทำกิจกรรมกลุ่มได้มากขึ้น เช่น ถ้าครูให้เด็กต่อเป็นขบวนรถไฟรถไฟเด็กจะสามารถจัดการต่อเป็นขบวนรถไฟเองได้ ครูเข้าไปช่วยเหลือน้อยลง การฟังคำสั่งของเด็กทั้ง 3 คนมีการพัฒนาขึ้นจากครั้งแรก ๆ ของการจัดประสบการณ์ ในครั้งแรกครูออกคำสั่งโดยรวม เพื่อดูอาการของเด็กเกี่ยวกับการตอบสนองต่อคำสั่ง พบว่า เด็กไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ ด้วยเด็กทั้ง 3 คนมี อาการเหม่อ นั่งเล่นคนเดียว เช่น ครูบอกให้เด็กสำรวจเชือกว่ามีลักษณะอย่างไร เด็กคนที่ 1 หยิบเชือกขึ้นมาแล้วเหวี่ยงเชือกอย่างแรง ทำให้ปลายเชือกกระเด็นโดนตัวเพื่อน เกิดอาการบาดเจ็บ เด็กคนที่ 2 ไม่หยิบเชือก เด็กคนที่ 3 เอาเชือกมามัดตัวเอง เป็นต้น ครูจึงแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการเข้าไปสัมผัสตัวที่ละคนเพื่ออธิบายคำสั่งอีกครั้ง เมื่อถึงการปฏิบัติเด็กเริ่มทำตามคำสั่งได้

ในแต่ละสัปดาห์ของการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ นั้น เด็กแต่ละคนมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไป ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก โดยแยกเป็นทักษะสังคมที่เกี่ยวข้องกับตนเองและทักษะสังคมที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น เป็นรายบุคคล ดังนี้

คนที่ 1

ทักษะสังคมที่เกี่ยวข้องกับตนเองสัปดาห์ที่ 1-4 ของการเริ่มจัดประสบการณ์ดนตรีพบว่าเด็กมีพฤติกรรมอาการเหม่อลอยต้องคอยเรียกชื่อเพื่อกระตุ้นให้รู้สึกตัวมีความสามารถทางภาษาที่ล่าช้าเวลาจะพูดต้องใช้เวลานาน

งานเมื่อครูถามถึงความต้องการว่าเด็กต้องการอะไรเด็กก็จะไม่มีคำตอบสนองกับคำถามและนั่งนิ่งเฉยไม่สามารถคาดเดาอารมณ์หรือความคิดของเด็กได้เมื่อทำกิจกรรมเด็กจะดูนิ่งเฉยไม่มีอารมณ์ร่วมและเด็กไม่มีความมั่นใจกับสิ่งที่ตัวเองทำอยู่เช่นเมื่อครูเรียกชื่อให้เด็กออกมาหน้าชั้น เด็กก็จะมองหน้าครูนิ่งเฉยในสัปดาห์ที่ 5-7 เด็กเริ่มมีพัฒนาการที่ดีขึ้น เด็กกล้าพูดคุยกับครูมากขึ้น เห็นได้จาก การทักทายครูทันทีเมื่อเห็นครูเดินเข้าห้องเรียน หรือเมื่อครูถามคำถามเกี่ยวกับความต้องการว่าเด็กอยากได้อุปกรณ์ชิ้นไหนมีกล่องไม้สติกให้เลือกเด็กก็สามารถบอกความต้องการของตนเองได้ทันที ในบางครั้งการสนทนาของเด็กยังมีลักษณะของการพูดที่ไม่สบตาผู้ฟัง ทำให้ผู้ฟังเกิดความสงสัยว่าเด็กคุยกับครูหรือเพื่อน ในการทำกิจกรรมเด็กมีอารมณ์ร่วมในการทำกิจกรรมมากขึ้น ยิ้มแย้มหัวเราะและแสดงอาการอย่างมีความสุขในระหว่างทำกิจกรรมอย่างสมเหตุสมผล การอดทนรอสิ่งของทำได้ดีขึ้นและไม่มีการไว้วายเมื่อพบกับปัญหาของการเล่นหรือทำกิจกรรมที่ต้องแก้ปัญหาด้วยตนเอง ในบางครั้งครูยังต้องคอยกระตุ้นด้วยการเรียกชื่อหรือเข้าไปจัดการให้สัปดาห์ที่ 8-10 การพูดทักทายครูทันทีเมื่อเห็นหน้า ได้แก่ สวัสดีครับ ครูมาแล้ว เป็นต้น ในระหว่างการสนทนาเด็กมีการสบตากับครูมากขึ้น ในบางครั้งยังมีการพูดไม่สบตากับผู้ฟังให้เห็น ลักษณะการใช้ภาษาพูด ยังเป็นประโยคเดิมซ้ำๆ เช่น บ้านครูอยู่ไหน ครูใส่เสื้อสีอะไร บ้านครูอยู่สายไหน การฟังคำสั่งของเด็กทำได้ดีขึ้น สามารถฟังคำสั่งยาว ๆ ได้ดีขึ้น และทำตามคำสั่งได้ในระยะเวลาสั้น ๆ เช่น ครูบอกให้เด็กช่วยกัน ออกแบบการเล่นแอสต์ริ่ม โดยเปิดอิสระให้เด็กคิดเอง ในช่วงต้นหลังจากฟังคำสั่งเสร็จเด็กให้ความร่วมมือกับการทำกิจกรรมดี หลังจากนั้นประมาณ 2 นาที เด็กจะไม่ฟังคำสั่งและเล่นคนเดียวสัปดาห์ที่ 11-12 การพูดทักทายครูทันทีเมื่อเห็นหน้า ในระหว่างการสนทนาเด็กมีการสบตากับครูดีขึ้น เมื่อเวลาพูดเด็กจะมองหน้าและให้ความสนใจกับผู้ฟัง ในส่วนของการภาษาพูด ยังเป็นประโยคเดิมซ้ำ ๆ แต่เด็กกล้าพูด กล้าคุยกับครูดีขึ้น การแสดงความคิดเห็นเด็กทำได้ดีขึ้น เช่น เมื่อครูถามว่าบ้านของเด็กเป็นแบบไหน มีลักษณะอย่างไร เด็กสามารถอธิบายลักษณะของบ้านตนเองได้ โดยอ้างอิงประสบการณ์ของตัวเอง เด็กเล่าว่าบ้านมีสองชั้นใหญ่มาก อยู่สายสี่ มีของเล่นเยอะมาก และจะพูดประโยคซ้ำ สามารถฟังคำสั่งยาว ๆ ได้ดีขึ้น และทำตามคำสั่งได้ในระยะเวลาสั้น ๆ เช่น ครูบอกให้เด็กช่วยกัน ออกแบบการเล่นแอสต์ริ่ม โดยเปิดอิสระให้เด็กคิดเอง ในช่วงต้นหลังจากฟังคำสั่งเสร็จเด็กให้ความร่วมมือกับการทำกิจกรรมดี หลังจากนั้นประมาณ 2 นาที เด็กจะไม่ฟังคำสั่งและเล่นคนเดียว

ทักษะสังคมที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นสัปดาห์ที่ 1-4 การทำงานกลุ่มร่วมกันของเด็กยังไม่สามารถร่วมกับเพื่อน ๆ และครูได้ มักจะนั่งเหม่อ เล่นคนเดียว เช่น เมื่อครูบอกว่าครูมีกล่องแอสต์ริ่มมาให้เด็กช่วยกันเล่นประกอบจังหวะ แต่กล่องมีแค่ใบเดียวเท่านั้น คนที่ไม่มีกล่องจะต้องช่วยเพื่อนแล้วก็ครูร้องเพลงก่อน เมื่อเพลงจบค่อยสลับกันปรากฏว่า เด็กไม่ร้องเพลง รอเล่นกล่องแอสต์ริ่มอย่างเดียว แล้วในการเล่นจังหวะเพลงก็จะตีตามใจตนเองไม่ฟังเพลง นอกจากนี้ในการทำกิจกรรมที่ต้องให้เด็กใช้อุปกรณ์ร่วมกัน เด็กยังไม่สามารถจะแบ่งของหรือเล่นร่วมกันได้ ครูต้องจับกลุ่มให้ถึงจะเล่นหรือทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มได้ สัปดาห์ที่ 5-7 เด็กมีพัฒนาการดีขึ้น เมื่อเด็กเจอปัญหาในการทำกิจกรรม เด็กกล้าขอความช่วยเหลือจากครูมากขึ้น แต่ในบางครั้งเด็กจะมีอาการนิ่ง และอาการไว้วาย เมื่อไม่สามารถแก้ปัญหาในการทำกิจกรรมได้ การฟังคำสั่งและการปฏิบัติตามเงื่อนไขในชั้นเรียน ฟังได้มากขึ้น ครูอธิบายคำสั่งรวมๆ แล้วพอเข้าใจ ต่างจากช่วงสัปดาห์แรก ๆ ที่ครูต้องอธิบายคำสั่งใหม่ การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ทำได้ดีขึ้น ครูเข้าไปจัดการน้อยลง เมื่อต้องให้เล่นร่วมกับเพื่อน สัปดาห์ที่ 8-10 เด็กสามารถแบ่งปันของให้เพื่อนอย่างเต็มใจ ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้ดีขึ้น เมื่อครูบอกว่าจะต้องให้เด็กเล่นกับเพื่อนเด็กจะฟังคำสั่งและปฏิบัติตาม มีบางครั้งที่เด็กฟังคำสั่ง แต่ไม่ปฏิบัติตาม ฟังคำสั่งเสร็จเด็กจะนั่งนิ่งหรือลุกขึ้นมาเดินรอบ ๆ ห้อง ครูต้องเข้าไปอธิบายคำสั่งและเงื่อนไขอีกรอบ แต่มีน้อยลงเมื่อเทียบกับช่วงสัปดาห์ที่ 5-7 ในสัปดาห์ที่ 11- 12 เด็กทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้ดีขึ้น เมื่อถึงกิจกรรมกลุ่มเด็กจะเข้าหาเพื่อนเอง โดยครูไม่ได้เข้าไปช่วย มีการแบ่งปันของให้กันอย่างเต็มใจ และสามารถอดทนรอใช้อุปกรณ์ต่อจากเพื่อนได้ การฟังคำสั่งและเงื่อนไขในชั้นเรียนจากครูทำได้ดีขึ้น เช่น เมื่อครูบอกให้หยุด เด็กจะหยุดทันที และหยุดนานขึ้นกว่าครั้งแรก ๆ เมื่อเด็กพบปัญหาในการทำกิจกรรมเด็กจะกล้าขอความช่วยเหลือทันที มีอาการร้องไว้วายน้อยลง

คนที่ 2

ทักษะสังคมที่เกี่ยวข้องกับตนเองสัปดาห์ที่ 1-4 จากการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ พบว่าเด็กมีอาการเหม่อลอย โดยครูต้องคอยเรียกชื่อ บางครั้งครูต้องเข้าไปสัมผัสตัวเพื่อช่วยกระตุ้นอีกวิธีการหนึ่งเด็กไม่ฟังคำสั่งในการฟังคำสั่งแต่ละครั้งเด็กจะหันมามองแต่เมื่อปฏิบัติตามคำสั่งหรือเงื่อนไขเด็กไม่ค่อยทำตามคำสั่งความสามารถทางภาษาล่าช้าเมื่อครูถามความต้องการของเด็กเช่นอยากได้อะไรสีอะไรเด็กไม่สามารถบอกได้การแสดงอารมณ์ในช่วงของการทำกิจกรรมพบว่าในบางครั้ง

เด็กจะไม่มีอารมณ์มีอาการเหม่อลอยขอบมองออกไปที่หน้าต่างของห้องเรียนและเมื่อถูกขัดใจในการทำกิจกรรมเด็กจะนั่งนิ่ง เมินเฉยไม่สามารถอธิบายอารมณ์ได้ความมั่นใจในการกระทำของตนเองทางการพูดการลงมือปฏิบัติยังไม่มีปรากฏสัปดาห์ที่ 5-7 เด็กเริ่มมีพัฒนาการที่ดีขึ้นระหว่างทำกิจกรรมเด็กมีอารมณ์ผ่อนคลายมากขึ้นมียิ้มแย้มหัวเราะที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในขณะนั้น ฟังคำสั่งได้มากขึ้นและกล้าตอบกลับครูอย่างทันทีในบางครั้งเมื่อครูถามคำถามเด็กจะตอบคำถามได้ การใช้ภาษาของเด็กยังเป็นการใช้ประโยคเดิมซ้ำ ๆ สัปดาห์ที่ 8-10 เป็นต้นมาเด็กมีพัฒนาการที่ดีขึ้นสามารถอดทนรอและควบคุมอารมณ์ของตนเองเมื่อถูกขัดใจ มีการพูดทักทายครูทันทีเมื่อเห็นหน้า ได้แก่ สวัสดีครับ ครูมาแล้ว เป็นต้น ในระหว่างการเล่นเด็กมีการสบตากับครูมากขึ้นในบางครั้งยังมีการพูดไม่สบตากับผู้ฟังให้เห็น ลักษณะการใช้ภาษาพูด ยังเป็นประโยคเดิมซ้ำ ๆ เล่าเรื่องเดิม ๆ ซ้ำ เช่น วันนี้ตื่นสาย นุ่งรดมา อามามาส่ง เป็นต้น การฟังคำสั่งของเด็กสามารถฟังคำสั่งยาว ๆ ได้ดีขึ้น และทำตามคำสั่งได้ในระยะเวลาสั้น ๆ ได้ เช่น ครูบอกให้เด็กช่วยกันออกแบบการเล่นแชนด์ดรัม โดยเปิดอิสระให้เด็กคิดเอง ในช่วงต้นหลังจากฟังคำสั่งเสร็จเด็กให้ความร่วมมือกับการทำกิจกรรมดี หลังจากเด็กเล่นคนเดียวไม่เล่นร่วมกับเพื่อนคนอื่น หรือในบางครั้งเด็กจะนั่งดูเพื่อนเล่น และมีอาการเหม่อลอย สัปดาห์ที่ 11-12 การพูดทักทายครูทันทีเมื่อเห็นหน้าในระหว่างการเล่นเด็กมีการสบตากับครูดีขึ้น เมื่อเวลาพูดเด็กจะมองหน้าและให้ความสนใจกับผู้ฟัง ในส่วนของภาษาพูด ยังเป็นประโยคเดิมซ้ำ ๆ แต่เด็กกล้าพูด กล้าคุยกับครูดีขึ้น การแสดงความคิดเห็นเด็กทำได้ดีขึ้น เช่น เมื่อครูถามว่าบ้านของเด็กเป็นแบบไหน มีลักษณะอย่างไรเด็กสามารถอธิบายลักษณะของบ้านตนเองได้ โดยอ้างอิงประสบการณ์ของตัวเอง และจะพูดประโยคซ้ำ สามารถฟังคำสั่งยาว ๆ ได้ดีขึ้น และทำตามคำสั่งได้ในระยะเวลาสั้น ๆ เช่น ครูบอกให้เด็กช่วยกันออกแบบการเล่นแชนด์ดรัม โดยเปิดอิสระให้เด็กคิดเอง ในช่วงต้นหลังจากฟังคำสั่งเสร็จเด็กให้ความร่วมมือกับการทำกิจกรรมดี หลังจากนั้นประมาณ 2 นาที เด็กจะไม่ฟังคำสั่งและเล่นคนเดียว

ทักษะสังคมที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นสัปดาห์ที่ 1-4 เด็กไม่มีปฏิสัมพันธ์กับครูและเพื่อนเมื่อครูพูดเด็กจะนั่งเฉยไม่สนใจคำสั่ง เมื่อเด็กเล่นกับเพื่อนเด็กก็มีอาการนั่งรวมถึงในบางครั้งเด็กจะเล่นกับเพื่อนอย่างรุนแรงเช่นวิ่งชนกันอย่างแรงในช่วงต้นของการจัดประสบการณ์เด็กมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นน้อยสัปดาห์ที่ 5-7 เด็กเริ่มมีพฤติกรรมที่ดีขึ้นใน

ด้านของความสัมพันธ์กับครูเด็กทักทายครูด้วยตนเองเมื่อเห็นครูกำลังเดินเข้ามาในห้องโดยที่ครูไม่ได้เป็นคนเริ่มการทักทายก่อนในการทำกิจกรรมเด็กเริ่มมีพัฒนาการการเล่นกับเพื่อนที่ดีขึ้นการรุนแรงมีปรากฏให้เห็นน้อยลง และเล่นอย่างระมัดระวังมากขึ้นการแบ่งปันของที่ใช้ในห้องร่วมกันได้เป็นอย่างดีสัปดาห์ที่ 8-10 เด็กสามารถแบ่งปันของให้เพื่อนอย่างเต็มใจ ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้ดีขึ้น เมื่อครูบอกว่าจะต้องให้เด็กเล่นกับเพื่อนเด็กจะฟังคำสั่งและปฏิบัติตาม มีบางครั้งเด็กฟังคำสั่ง แต่ไม่ปฏิบัติตาม ฟังคำสั่งเสร็จเด็กจะนั่งนิ่ง หรือลุกขึ้นมาเดินรอบ ๆ ห้อง ครูต้องเข้าไปอธิบายคำสั่งและเงื่อนไขอีกรอบสัปดาห์ที่ 11- 12 เด็กทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้ดีขึ้น เมื่อถึงกิจกรรมกลุ่มเด็กจะเข้าหาเพื่อนเอง โดยครูไม่ได้เข้าไปช่วย มีการแบ่งปันของให้กันอย่างเต็มใจ และสามารถอดทนรอใช้อุปกรณ์ต่อจากเพื่อนได้ การฟังคำสั่งและเงื่อนไขในชั้นเรียนจากครูทำได้ดีขึ้น เช่น เมื่อครูบอกให้หยุด เด็กจะหยุดทันที และหยุดนานขึ้นกว่าครั้งแรก ๆ เมื่อเด็กพบปัญหาในการทำกิจกรรมเด็กจะกล้าขอความช่วยเหลือทันที มีอาการร้องไห้อาววยน้อยลงในขณะทำกิจกรรมยังมีอาการเหม่อลอย

คนที่ 3

ทักษะสังคมที่เกี่ยวข้องกับตนเองสัปดาห์ที่ 1-4 ของการเริ่มการจัดประสบการณ์ดนตรี พบว่าพฤติกรรมเด็กมีลักษณะการพูดกับตนเอง ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่กำลังทำกิจกรรม ไม่สามารถฟังหรือจับใจความได้ พูดไม่ตรงกับประเด็นคำถาม การฟังคำสั่งให้ความสนใจ ฟังคำสั่งเข้าใจ แต่เด็กลืมนำ เมื่อผู้วิจัยสอบถามอาการของเด็กกับครูที่ดูแลเด็กได้ข้อมูลมาว่า เด็กฟังคำสั่งเข้าใจ แต่เด็กมีความจำสั้น ฟังเสร็จก็จะลืม ต้องพูดทวนให้ฟังบ่อย ๆ พฤติกรรมด้านอารมณ์ โดยพื้นฐานเด็กอารมณ์ดีสัปดาห์ที่ 5-7 เด็กเริ่มมีพัฒนาการที่ดีขึ้นระหว่างทำกิจกรรมเด็กมีอารมณ์ผ่อนคลายมากขึ้นมียิ้มแย้มหัวเราะที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในขณะนั้น ฟังคำสั่งได้มากขึ้นและกล้าตอบกลับครูอย่างทันทีในบางครั้ง เมื่อครูถามคำถามเด็กจะตอบคำถามได้ การใช้ภาษาของเด็กยังเป็นการใช้ประโยคเดิมซ้ำ ๆ สัปดาห์ที่ 8-10 เด็กมีพัฒนาการที่ดีขึ้นสามารถอดทนรอและควบคุมอารมณ์ของตนเองเมื่อถูกขัดใจ มีการพูดทักทายครูทันทีเมื่อเห็นหน้า ได้แก่ สวัสดีครับ ครูมาแล้ว เป็นต้น ในระหว่างการเล่นเด็กมีการสบตากับครูมากขึ้นในบางครั้งยังมีการพูดไม่สบตากับผู้ฟังให้เห็น ลักษณะการใช้ภาษาพูด ยังเป็นประโยคเดิมซ้ำ ๆ เล่าเรื่องเดิม ๆ ซ้ำ เช่น วันนี้ตื่นสาย นุ่งรดมา อามามาส่ง เป็นต้น การฟังคำสั่งของเด็กสามารถฟังคำสั่งยาว ๆ ได้ดีขึ้น และทำตามคำสั่งได้ในระยะเวลาสั้น ๆ ได้ เช่น ครูบอกให้เด็กช่วยกัน

ออกแบบการเล่นแฮนด์ดรัมเด็กให้ความร่วมมือกับการทำกิจกรรมศิลปะที่ 11-12 การพูดทักทายครูทันทีเมื่อเห็นหน้า ในระหว่างการสนทนาเด็กมีการสบตากับครูดีขึ้น เมื่อเวลาพูดเด็กจะมองหน้าและให้ความสนใจกับผู้ฟัง ในส่วนของการภาษาพูด ยังเป็นประโยคเดิมซ้ำ ๆ แต่เด็กกล้าพูด กล้าคุยกับครูดีขึ้น การแสดงความคิดเห็นเด็กทำได้ดีขึ้น เช่น เมื่อครูถามว่าบ้านของเด็กเป็นแบบไหน มีลักษณะอย่างไร เด็กสามารถอธิบายลักษณะของบ้านตนเองได้ โดยอ้างอิงประสบการณ์ของตัวเอง และจะพูดประโยคซ้ำ สามารถฟังคำสั่งยาว ๆ ได้ดีขึ้น และทำตามคำสั่งได้ในระยะเวลาสั้น ๆ เช่น ครูบอกให้เด็กช่วยกันออกแบบการเล่นแฮนด์ดรัม โดยเปิดอิสระให้เด็กคิดเอง ในช่วงต้นหลังจากฟังคำสั่งเสร็จเด็กให้ความร่วมมือกับการทำกิจกรรมศิลปะ หลังจากนั้นประมาณ 2 นาที เด็กจะไม่ฟังคำสั่งและเล่นคนเดียว วิ่งรบกวน ติงตลกไม่หยุด แม้ครูจะบอกให้หยุด

ทักษะสังคมที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นสัปดาห์ที่ 1-4 การเล่นของเด็กกับเพื่อนมีความรุนแรง เช่น วิ่งชนเพื่อน หรือวิ่งไปจับตัวเพื่อนแล้ววิ่งอย่างแรง การอดทนรอเพื่อทำกิจกรรม หรือการทำกิจกรรมเมื่อเจอกับลำบาก เด็กรู้สึกจิตใจ จะแสดงออกด้วยการโวยวาย ช่วงต้นของการเข้าจัดประสบการณ์ดนตรี พฤติกรรมดังกล่าวยังมีให้เห็นอยู่ การมีปฏิสัมพันธ์กับครูยังมีน้อย เช่น การทักทายครู การฟังคำสั่งสัปดาห์ที่ 5-7 เริ่มเห็นการเปลี่ยนแปลงของเด็กคนนี้คือ เริ่มเล่นน้อยลง เมื่อต้องโดนตัวเพื่อนจะระวังเพื่อนมากขึ้น การใช้ภาษาพูดของเด็กเริ่มมีการพัฒนาตรงที่ เด็กพูดหรือตอบคำถามได้ตรงประเด็นขึ้นสัปดาห์ที่ 8-10 เด็กสามารถแบ่งปันของให้เพื่อนอย่างเต็มใจ ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้ดีขึ้น เมื่อครูบอกว่าจะต้องให้เด็กเล่นกับเพื่อนเด็กจะฟังคำสั่งและปฏิบัติตาม มีบางครั้งเด็กฟังคำสั่ง แต่ไม่ปฏิบัติตาม ฟังคำสั่งเสร็จเด็กจะนั่งนิ่ง หรือลุกขึ้นมาเดินรอบ ๆ ห้อง ครูต้องเข้าไปอธิบายคำสั่งและเงื่อนไขอีกรอบสัปดาห์ที่ 11- 12 เด็กทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้ดีขึ้น เมื่อถึงกิจกรรมกลุ่มเด็กจะเข้าหาเพื่อนเอง โดยครูไม่ได้เข้าไปช่วย มีการแบ่งปันของให้กันอย่างเต็มใจ และสามารถอดทนรอใช้อุปกรณ์ต่อจากเพื่อนได้ การฟังคำสั่งและเงื่อนไขในชั้นเรียนจากครูทำได้ดีขึ้น เช่น เมื่อครูบอกให้หยุด เด็กจะหยุดทันที และหยุดนานขึ้นกว่าครั้งแรกๆ เมื่อเด็กพบปัญหาในการทำกิจกรรมเด็กจะกล้าขอความช่วยเหลือทันที ในบางครั้งเด็กจะมีอาการร้องโวยวาย

นอกจากนี้ในขณะที่ครูสอน พบว่า เด็กให้ความสนใจในเรื่องการร้องเพลงและการเล่นเครื่องดนตรีรวมถึงอุปกรณ์ต่าง ๆ และยังสามารถ แสดงท่าทางพร้อมกัน

ออกแบบท่าทางเองได้ เด็ก ๆ สามารถจดจำเพลงที่ครูสอนได้ ถึงแม้ครูจะร้องแค่ทำนอง โดยปราศจากเนื้อเพลง เด็กก็สามารถบอกได้ว่ามันคือเพลงอะไร เด็กเรียนรู้กิจกรรมและเก็บประสบการณ์ต่างกันอย่างมีความสุขกับสิ่งที่ตนเองได้ทำ สำหรับบทเพลงที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้ นั้น เป็นเพลงที่มีท่วงทำนองไม่ซับซ้อน มีความยาวของเพลงที่ไม่ยาวจนเกินไปและเหมาะสมกับช่วงวัยของเด็ก เพลงที่เลือกมาใช้ นั้นสามารถปรับเปลี่ยนจังหวะได้ โดยเนื้อเพลงยังมีความหมายคงเดิม อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการจัดประสบการณ์ เป็นอุปกรณ์ที่เด็กสามารถจับต้องสัมผัสได้ มีทำอุปกรณ์ที่มาจากวัสดุธรรมชาติ และอุปกรณ์ที่มาจาก การสังเคราะห์ ในการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ เน้นหลักให้ผู้เรียนได้ร่วมมือทำกิจกรรมกับผู้อื่นเรียนรู้ การทำงานเป็นกลุ่มเรียนรู้การสื่อสารและการช่วยเหลือกัน ช่วงตอนของการจัดกิจกรรมเด็กจะชอบอยู่คนเดียวมากกว่าการรวมกลุ่ม แต่พอผ่านไปสักระยะหนึ่งเด็กเริ่มชอบชอบการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างที่ทราบกันว่าเด็กออทิสติก โดยส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่ชอบเล่นคนเดียว ทำอะไรคนเดียว แต่เมื่อเด็กได้มาทำกิจกรรมร่วมกันเด็กจะชอบทำกิจกรรมกลุ่มมากกว่าการที่ต้องแยกไป นั่งเล่นคนเดียวหรือทำอะไรกันดีกว่าอย่างเช่นการเล่นแฮนด์ดรัม เด็กจะรู้สึกจัดการเล่นแฮนด์ดรัมเป็นอย่างมากและทุกครั้งที่เด็กเล่นแฮนด์ดรัมพร้อมกับการร้องเพลง เด็กจะเล่นอย่างสนุกสนานเป็นอย่างมากและสามารถสร้างสรรค์จังหวะหรือประกอบจังหวะเข้ากับทำนองเพลงได้เป็นอย่างดี

การจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟ เป็นการเรียนดนตรีแบบบูรณาการความรู้กับวิชาอื่น ๆ อาทิเช่น วิชาคณิตศาสตร์ ในเรื่องรูปทรง รูปร่าง ขนาด วิชาวิทยาศาสตร์ในเรื่องการทดลอง การสังเกต วิชาภาษา ในเรื่องความหมายของคำ คำศัพท์ในเพลง เป็นต้น อย่างเพลงหอยโข่ง เด็กจะได้รู้จักขนาดของหอยโข่ง ลักษณะของหอยโข่งทั้งที่เป็นรูปภาพ และเป็นของจริง เด็กสามารถจับต้องและสังเกตได้ ผู้สอนจะให้เด็กได้สังเกตดูว่าหอยโข่งที่เด็กเห็น และได้สัมผัสนั้น มีลักษณะเป็นอย่างไรทั้งรูปร่างขนาด ผิวสัมผัสต่าง ๆ ซึ่งตรงกับ Ouprajohng (2011) ว่าคนที่เป็นออทิสติกจำนวนมากคิดเป็นรูปภาพมากกว่าคำพูด และตั้งคำถามกระตุ้นการคิดของเด็ก ซึ่งวิธีการดังกล่าวนี้จะช่วยให้เด็กได้มีการคิด ฝึกจดจำลักษณะของข้อมูล เพื่อการพูดคุยสื่อสาร ทั้งนี้ครูผู้สอนจะได้ทราบว่าสิ่งที่เด็กเด็กตอบมานั้นมีความเกี่ยวข้องกับคำถามหรือไม่ หากเด็กตอบไม่ตรงคำถาม แสดงว่าการใช้ภาษาของเด็กมีปัญหาต้องได้รับการช่วยเหลือ นอกจากการที่เด็กได้ลองสัมผัสและสังเกตรูปร่าง

ของหอยโข่ง ในส่วนของการคิดสร้างสรรค์จินตนาการก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาเด็ก ซึ่งกิจกรรมนั้นครูได้ให้เชือกกับเด็ก ๆ โดยเชือกนั้นสามารถดึงยึดได้ ครูให้เด็กลองเล่นเชือกสักระยะก่อน เพื่อให้เด็กได้สัมผัสก่อน หลังจากนั้นครูผู้สอนให้เด็กสร้างสรรค์เชือกมีลักษณะคล้ายกับหอยโข่ง เมื่อเด็กวาดรูปหอยโข่งออกมาจะได้เป็นรูปของวงกลมที่ซ้อนกันไปเรื่อย ๆ หลังจากนั้นครูผู้สอนให้เด็กเอาเชือกมาต่อกันแล้ววาดหอยโข่งร่วมกัน ในขณะที่ทำกิจกรรมเด็กสนุกสนานในการทำเชือกมาต่อกับเพื่อนแล้วม้วนให้เป็นวงกลม การทำงานเป็นกลุ่มของเด็กเริ่มเห็นชัดขึ้น เด็กมีการช่วยเหลือกันผู้ที่ชำนาญกว่าจะช่วยเหลือผู้ที่อ่อนกว่า ซึ่งสอดคล้องกับที่ Kammanee (2011) กล่าวว่าทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มช่วยให้ทักษะทางสังคมของเด็กดีขึ้น สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีความเป็นผู้นำ รู้จักตัดสินใจ สามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในการทำงานร่วมกัน เพื่อช่วยให้งานทำงานกลุ่มประสบความสำเร็จ

ทั้งนี้การพัฒนาศักยภาพของเด็กออทิสติกที่มีความแตกต่างกัน ในบางกิจกรรมอาจจะยากเกินไปในการปฏิบัติให้สำเร็จ ครูผู้สอนจึงมีการเสริมแรง ทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งตรงกับทฤษฎีของ Skinner (1950 cited in Oupapai, 2015) ที่ว่า การเสริมแรงทางบวก มีเพื่อให้เกิดพฤติกรรมใดแล้วเกิดสิ่งเร้าบางอย่างเกิดขึ้น ซึ่งสิ่งเร้านี้เป็นสิ่งเร้าที่บุคคลปรารถนาจึงเป็นเหตุให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมเหล่านั้นเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นกับเด็กออทิสติกปฐมวัยคือการกล่าวชมเชย ปรบมือ การยิ้ม การให้ดาวรางวัล ทั้งนี้การเสริมแรงทางลบ มีเพื่อให้บุคคลดังกล่าวมีการละพฤติกรรมนั้นลงให้ตรงตามความคาดหวังของผู้สอนหรือความเหมาะสมของแต่ละสถานการณ์จากที่กล่าวมาทั้งหมดนั้น จะพบว่าการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟเพื่อพัฒนาทักษะสังคม-อารมณ์ของเด็กออทิสติกในระดับปฐมวัยเป็นตัวช่วยกระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงตัวเองในเรื่องทักษะสังคม-อารมณ์ที่ส่งผลดีต่อตนเอง และผู้อื่น โดยผ่านการจัดประสบการณ์ดนตรีให้เด็กได้ลงมือทำจริงด้วยตนเองอย่างอิสระ ภายใต้กรอบกติกาในแต่ละครั้ง รวมถึงการร่วมกันทำงานกลุ่มเพื่อฝึกทักษะสังคม-อารมณ์ให้ทำงานร่วมกับผู้อื่น พร้อมทั้งสามารถรับมือกับอารมณ์ของตนเองเมื่อเพื่อนในกลุ่มขัดใจ และแก้ไขกับอารมณ์ของตนเองได้ เพื่อให้เด็กอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขโดยใช้ดนตรีเป็นตัวเชื่อม ซึ่งผลที่ออกมาแสดงให้เห็นว่าการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟนั้นส่งผลต่อทักษะสังคม-

อารมณ์ของเด็กออทิสติกในระดับปฐมวัยสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ในการเลือกเพลงมาจัดประสบการณ์ดนตรีสำหรับเด็กออทิสติกในระดับปฐมวัย บทเพลงไม่ควรมีความยาวมากจนเกินไป บทเพลงควรอยู่ในอัตราจังหวะ 2/4 จำนวน 8 ห้อง หรืออัตราจังหวะ 4/4 จำนวน 4 ห้อง ทำนองเพลงไม่มีความซับซ้อนของระดับเสียง จะไม่ทำให้เด็กรู้สึกร้องเพลงยาก และเหมาะสมกับวัยของเด็กในเรื่องสมาธิ และความสนใจของเด็ก

2. ในการจัดประสบการณ์แต่ละครั้งครูผู้สอนจะต้องมีการยืดหยุ่น ในเรื่องของวิธีการลงปฏิบัติ ตามแต่พฤติกรรมของเด็กแต่ละคน เพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถและพัฒนาการที่มีความแตกต่างกันของเด็ก

3. อุปสรรคในการทำกิจกรรม มีความเพียงพอต่อความต้องการของเด็ก และการเลือกใช้อุปกรณ์ในการทำกิจกรรมต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็ก

4. ควรจัดประสบการณ์ดนตรีให้เด็กออทิสติกทำกิจกรรมร่วมกับเด็กปกติเพื่อช่วยให้เด็กเรียนรู้การอยู่ร่วมกัน และสามารถปรับตัวได้เมื่อต้องไปทำกิจกรรมร่วมกับคนอื่น ๆ ในสังคม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟเพื่อพัฒนาทักษะสังคมของเด็กพิเศษในกลุ่มอื่นๆ

2. ควรมีการศึกษาผลของการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟเพื่อพัฒนาทักษะด้านการใช้ภาษา ด้วยบทเพลงที่นำมาใช้มีทั้งข้อความ รูปภาพ เพื่อใช้สื่อความหมาย

3. ควรมีการศึกษาผลของการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟเพื่อพัฒนาทักษะการคิด เพราะแนวการสอนดนตรีตามแนวคาร์ล ออร์ฟเป็นแนวการสอนที่เปิดโอกาสให้เด็กได้คิดสร้างสรรค์ ทั้งเนื้อร้อง ทำนอง ประกอบเพลง การเคลื่อนไหว

4. ควรมีการศึกษาผลของการจัดประสบการณ์ดนตรีตามแนวทางอื่นๆ ได้แก่ ดนตรีโครส โคตตาย ชูชุก เป็นต้น เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม-อารมณ์

References

- Anonymous. (2008). "Social Skills" Who Says it is Unimportant? *Education Today*: M.P.T. [in Thai]
- Anonymous. (n.d.) *Social and Emotional Development*. Retrieved from https://education.ohio.gov/getattachment/Topics/Early-Learning/Early-Learning-Content-Standards/Implementation-Guides/IG_SE_resources.pdf.aspx.
- Ariyawinyoo, P. (2012). *Teaching of Inclusion*. Bangkok: Suntsirikarn Publishing. [in Thai]
- Franklin, B. (2004). *The Autobiography of Benjamin Franklin*. New York: Simon & Schuster.
- Inthasin, K. (2007). *The Study of Social Skills of Children with Autism in Early Childhood From the Movement Activities With Games*. Bangkok: Master's Thesis in Special of Education, Srinakharinwiroj University. [in Thai]
- Kammanee, T. (2011). *The Knowledge of Teaching*. Bangkok: Chulalongkorn University Publishing. [in Thai]
- Kohtrakul, S. (2013). *Education Psychology*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Kwankijbaworn, C. (2014). *The Study of Social Skills in Children With Autism by Horse Therapy*. Bangkok: Master's Thesis in Early Childhood Education, Kasetsart University. [in Thai]
- Narkwongse, T. (1999). *Karl Orff Music Teaching for Children*. Bangkok: Kasetsart University Publishing. [in Thai]
- Office of Learning Supportive and Youth Development. (2012). *The Situation of Children with Learning Disability. "L.D.- Austistics, Slow Learning-Short Attention." 13% Risen Found More Than 900,000 showed L.D. Sign Without the Screening Test*. Retrieved from <http://www.qf.or.th/Home/Contents/530>.
- Oupapai, N. (2015). *Psychology of Education*. Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Ouprajohng, Y. (2011). *The Using of Computer Assisted Instruction to Develop Adding Skills for Children with Autism*. Bangkok: Masters. Thesis of Education in Special Education, Chiangmai University. [in Thai].